

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: S. Iorgov
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, L. Popova

dosarul nr. 2rac-546/2016
2rac-15/2017

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Cristanța” împotriva casei de comerț „Euromar Service” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de casa de comerț „Euromar Service” societate cu răspundere limitată, s-a admis recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cristanța” cu modificarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 mai 2016, în sensul majorării sumelor încasate,

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2013 SRL „Cristanța” s-a adresat instanței cu cerere de chemare în judecată împotriva casei de comerț „Euromar Service” SRL cu privire la încasarea sumei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 14 decembrie 2012 între SRL „Cristanța” și casa de comerț „Euromar Service” SRL a fost semnat contractul de locațiune. Obiectul contractului nominalizat îl constituie folosirea și posesiunea temporară a utilajului comercial și încăperea nelocuibilă din str. Poștei 53, mun. Chișinău, cu suprafață totală de 47,3 m², cu utilizarea acesteia ca spațiu comercial.

Sustine că, încăperea nelocuibilă și utilajul comercial au fost transmise conform actului de predare - primire care a fost semnat în aceeași zi, 14 decembrie 2012.

Afirmă reclamanta că, în calitate de locator și-a onorat pe deplin obligațiunile contractuale asumate.

Mai indică că, conform prevederilor p. 3.1 - 3.4 al contractului locatarul casa de comerț „Euromar Service” SRL și-a asumat obligațiunea să achite plata pentru locațiune în valoare de 7000 lei/ lunar, nu mai târziu de data de 15 a lunii, pentru luna precedentă.

Totodată, în afară de plata pentru locațiune, locatarul urma să achite de sine stătător prestatorilor de servicii conform tarifelor prevăzute: energia electrică, gaz, căldura, alimentația cu apă, alte servicii cu caracter general corespunzător volumului și normelor de consum, în baza contractelor direct încheiate cu prestatorii de servicii.

Însă, locatarul casa de comerț „Euromar Service” SRL nu și-a onorat obligațiunile contractuale și n-a achitat plata pentru locațiune, datoria formată pentru perioada 01 februarie 2013 – 30 iunie 2013, constituie suma de 35 000 lei.

De asemenea casa de comerț „Euromar Service” SRL către data de 01 iunie 2013, conform actului de predare - primire a mărfurilor din 02 februarie 2013, înregistrează față de SRL „Cristanța” o datorie pentru mărfurile transmise în sumă de 62 962 lei, care la fel nu a fost achitată, până la înaintarea acțiunii în instanță.

Susține reclamantul că, casa de comerț „Euromar Service” SRL urmează să mai achite datoria pentru energia electrică consumată în suma de 5 315 lei.

A mai indicat că, întru soluționarea situației pe cale amiabilă, pârâtul de nenumerate ori a fost somat să achite datoria, inclusiv și prin reclamația nr. 01 din 14 iunie 2013, însă datoria ce în total constituia suma de 103 277 lei, nu a fost achitată.

Solicită SRL „Cristanța” încasarea din contul casei de comerț „Euromar Service” SRL a datoriei pentru plata locațiunii în sumă de 35 000 lei, pentru bunuri materiale în sumă de 62 962 lei, pentru energia electrică în sumă de 5 315 lei și cheltuielile de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii SRL „Cristanța” a depus cereri suplimentare, solicitând și încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 15 iulie 2013-24 martie 2016 în sumă de 5 0817,91 lei, conform art. 619 Cod civil, și a cheltuielilor de judecată corespunzătoare.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 mai 2015 s-a admis parțial acțiunea SRL „Cristanța”.

S-a încasat din contul casei de comerț „Euromar Service” SRL în beneficiul SRL „Cristanța” suma de 28 000 lei cu titlu de plată pentru locațiune, suma de 13 744,91 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 1 252, 34 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat.

În rest cerințele acțiunii au fost respinse.

La 19 mai 2016 SRL „Cristanța” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 mai 2015, iar ulterior apel suplimentar, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și încasarea taxei de stat.

La 31 mai 2016, casa de comerț „Euromar Service” SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 mai 2016,

solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de casa de comerț „Euromar Service” SRL și s-a admis apelul declarat de SRL „Cristanța”.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 mai 2016 prin majorarea sumei încasate de la casa de comerț „Euromar Service” SRL în beneficiul SRL „Cristanța”, și anume a plății pentru locațiune de la 28 000 lei la 35 000 lei, a dobânzii de întârziere de la 13 744,91 lei la 17 217,12 lei și a taxei de stat de la 1 252,34 lei la 1 566,51 lei. În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

S-a încasat de la casa de comerț „Euromar Service” SRL în beneficiul SRL „Cristanța” taxa de stat pentru declararea apelului în sumă de 235,64 lei.

La 23 noiembrie 2016, avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea admiterii acțiunii cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Relevă că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, nu au reținut că directorul SRL „Cristanța” se eschivează să prezinte înscrisul solicitat de instanță, în care sunt consemnate sumele achitate de casa de comerț „Euromar Service” SRL în contul chiriei, prin ce s-au încălcat normele de drept procedural.

Susține recurentul că, în realitate casa de comerț „Euromar Service” SRL a achitat chiria către SRL „Cristanța” în avans pe un termen de 10 luni, în sumă totală de 68 000 lei, fapt demonstrat prin înscrisul care se deține la directorul SRL „Cristanța”.

Mai indică că, instanțele de judecată nu au reținut spre examinare declarațiile martorului Maria Bolocan, care a indicat că a existat un asemenea înscris, însă a fost transmis directorului SRL „Cristanța”.

Afirmă că, instanțele la pronunțarea hotărârii nu au reflectat în hotărârea motivată concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, iar ca rezultat au emis hotărâri neîntemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat de avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016 a fost depus la 23 noiembrie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” SRL și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători 5 decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Andrei Stănilă, în interesele casei de comerț „Euromar Service” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat